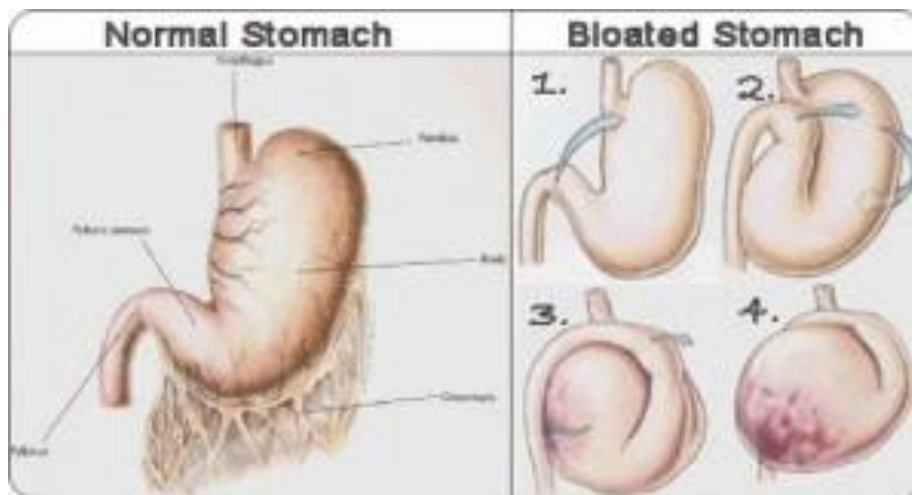

Maagtorsie

Wat te doen bij opzwellen en torsie van de maag?

Het zal je maar gebeuren. Zit je rustig in de kamer met je hond aan je voeten. Plotseling kijkt hij omhoog, begint te kreunen en piepen en je ziet dat hij probeert te braken en overvloedig gaat kwijlen. Zijn buik zwelt zienderogen op en hij kan niet meer opstaan. Aarzel geen moment en bel **direct** de dierenarts. Je hond heeft waarschijnlijk een maagtorsie.

Torsie betekent feitelijk "draaien" of "verdraaid". Er zijn een aantal verschillende structuren in het lichaam die kunnen verdraaien, het is niet alleen die maag die kan worden getroffen. Dieren, waaronder mensen, kunnen ook torsies van de darmen, zaadstrengen, uterus, blaas, en diverse andere organen - zoals de milt (die vaak optreedt gelijktijdig in geval van maagtorsie) krijgen.

De belangrijkste symptomen.

Dit acuut verschijnsel komt het meeste voor bij grote honden. Zij zijn meer vatbaar voor dit probleem omdat grote honden een spijsverteringskanaal hebben dat slechts 3% is van het lichaam (tegenover 7% bij kleine honden) Daardoor kan de maag van een grotere hond gemakkelijker en sneller een U-bocht maken.

- De niet lege maag zwelt door de verdraaiing enorm op, door de aanwezigheid van vloeistoffen en opeenhoping van gassen.
- De hond gaat overvloedig kwijlen.
- Bij het tikken op de buikwand klinkt het geluid van een percussietrommel.
- Hij gaat kokhalzen, heeft enorm veel pijn en raakt in shocktoestand.
- Hij wordt kortademig, zijn hartslag versneld enorm, sneller als 100 slagen per minuut en de slijmvliezen zwellen op.

Er is een levensbedreigende situatie ontstaan. Door compressie van de grote bloedvaten in de maagstreek, wordt de bloedstroom tussen het onderlichaam en het hart onderbroken, waardoor extreem een ernstige situatie ontstaat, als er niet direct wordt ingegrepen, zal de hond sterven binnen enkele uren.

Door het blokkeren van de bloedstroom kunnen delen van de maagwand afsterven (necrose) dat weer kan leiden tot scheuren en lekken van maaginhoud in de buikholte.

Het zuur-base evenwicht in het lichaam, zowel als in de maag raakt verstoort.

Wat doet de dierenarts?

Stel uw dierenarts direct op de hoogte en zeg dat het waarschijnlijk gaat om een maagtorsie. De tijd is kostbaar. Zo kan deze de nodige voorbereidingen treffen en alles al in gereedheid brengen voor als u komt.

Hij zal een onderzoek uitvoeren en proberen een maagsonde in te brengen om de drukspanning in de maag van de hond te laten afnemen. Als dit mocht mislukken, bestaat de mogelijkheid ook nog om dit door middel van een kleine incisie in de buikwand te doen, zeker als de hond ernstige ademhalingsproblemen heeft. Hoe dan ook in 9 van de 10 gevallen is operatief ingrijpen noodzakelijk en gelukkig overleven de meeste honden.

Van het grootste belang is, dat de hond is gestabiliseerd alvorens men met de operatie kan beginnen.

Bij twijfel, zal uiteraard eerst een röntgenfoto gemaakt worden.

Foto maagtorsie.

Hoe gaat de operatie in zijn werk?

1. De maag wordt terug gekanteld in zijn oorspronkelijke positie.
2. Men onderzoekt of de maag overal nog goed doorbloed blijft, indien nodig wordt het afgestorven deel van de maag verwijderd.
3. De maag wordt vastgezet aan de buikwand zodat hij niet opnieuw kan draaien.

Sommige complicaties bij maagtorsie (vóór, tijdens of na een operatie)

- hartritmestoornissen met potentieel resulterend hartstilstand.
- bloedverlies, eventuele behoefte aan bloedtransfusies.
- dood van delen van de maagwand, noodzakelijk verwijdering van die delen (de zogenaamde "maagwand resectie").
- Gelijktijdige torsie van de milt kan leiden tot scheuren van de bijbehorende bloedvaten en onomkeerbare beschadiging van de milt zelf – dit kan chirurgische verwijdering van de milt (een splenectomie) vereisen.
- longontsteking als gevolg van de aanwezigheid van de maaginhoud in de longen door het braken en oprispen. Deze vorm van longontsteking wordt "aspiratiepneumonie" genoemd en kan dodelijk zijn.
- vertraagde terugkeer naar normale voeding.

Het is om deze reden dat honden die deze operatieve ingreep hebben ondergaan, vaak opgenomen worden voor 48-72 uur, uiteraard varieert dit afhankelijk van de conditie van de specifieke hond en de ontwikkeling van complicaties. In de postoperatieve fase is het van cruciaal belang dat ze nauwgezet in de gaten worden gehouden, de juiste pijnbestrijding krijgen en regelmatig worden gecontroleerd op hun hartritme, ademhaling en inspanning, de bloeddruk, de urineproductie, elektrolyten, zuurstofverzadiging, bloedarmoede en een aantal andere parameters - dit kan niet effectief worden uitgevoerd, of veilig, thuis of in een ziekenhuis zonder bekwaam en gekwalificeerd personeel dat ook 's nachts aanwezig is. Dit om ervoor te zorgen dat uw hond de best mogelijke zorg krijgt.

Wat zijn de risico's op een maagtorsie?

- De aanleg ervoor kan genetisch zijn bepaald. Het hebben van een "eerste graad" familielid met een geschiedenis van maagtorsie (dit zou een ouder of nestgenoot kunnen zijn).
- Groter formaat (honden meer dan 50 kg hebben een verhoogd risico)
- Gevorderde leeftijd (risico gaat omhoog naarmate uw hond ouder wordt).
- Een eerdere torsie.
- Een keer per dag voeren van een grote maaltijd.
- Schrokken met het eten.
- Het voeren op een verhoging (er wordt gedacht dat dit het risico *vermindert*, maar eigenlijk wordt het *verhoogd*)
- Alleen voeren van droogvoer. Denk bijvoorbeeld is aan de toename van volume na het eten van geëxpandeerde brok bij inname van water.
- Veel beweging te vlug na de maaltijd.
- Het drinken van grote hoeveelheden water na veel beweging.

Je kunt dus heel veel dingen zelf doen om te voorkomen dat je hond hierdoor wordt getroffen. Ik wens het geen enkele hond toe, het is verschrikkelijk om mee te maken.

Bron: internet

